

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir peti 2 lei pentru o dată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 5683 Bis.

Notificare oficială

Pentru anul școlar 1922/23 cererile de primire la cursul teologic sânt a se adresa Consistorului arhidiecezan până în 1 August a. c. st. v. provăzute cu următoarele documente:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu de naștere dela forul civil.
3. Testimoniu școlar de maturitate dela liceu sau școala reală.
4. Testimoniu dela medic despre starea sănătății.
5. Alte eventuale documente recomandătoare.

Oficiile protopresbiterale și cele parohiale, precum și profesorii de religie sânt poftiți a îndemna și sfătui pe tinerii eșiți din școlile medii să îmbrățișeze în număr cât mai mare chemarea preotească.

În legătură cu aceasta să li se comunice, că sântem în măsură, de a face cele mai mari înlesniri pentru întreținerea lor în institut.

Preoția a fost slujba cea mai cu cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând teren bogat de muncă pentru binele poporului. Ea este și azi chemarea, care dă cele mai superioare rosturi vieții unui om, punându-l în serviciul celui mai înalt ideal și al binelui poporului.

Cererile de primire sânt a se înainta la Consistor pe calea oficiilor protopresbiterale până la termenul indicat.

Sibiu, 30 Iunie 1922.

Consistorul arhidiecezan

Nr. 5329 Școl.

CONCURS

Pentru întregirea catedrelor de profesori de religie, în regulă sistemizate, dar în prezent vacante, prin aceasta publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare, în «Telegraful Român».

Astfel de catedre vacante avem la următoarele institute de învățământ cu caracter de stat:

1. La liceul de băeți «Radu Negru» din Făgăraș.
2. La liceul real «Decebal» din Deva.
3. La liceul sup. de fete din Sibiu.
4. La școala normală de băeți din Deva.
5. La școala medie și la școala comercială sup. din Sibiu.
6. La școala primară de stat din Sibiu.
7. La școala sup. de fete și la școala normală pentru pregătirea conducătoarelor de grădini din Brașov.
8. La școlile primare de stat și confesionale ev. luth. din Brașov.
9. La școala medie de fete din Sighișoara.
10. La școala medie de băeți și fete din Sebeșul săsesc.
11. La școala medie și primară de stat din Orăștie.
12. La școala medie și primară de stat din Hunedoara.

Petițiile de concurs cu documentele privitoare la etatea, la calificarea și la serviciul de până acum a candidaților, să

fie înaintate Consistorului arhidiecezan în termenul deschis. Retribuția profesorilor de religie, suplenți ori titulari, este normată prin deciziunea ministerială Nr. 68193/921, publicată în «Buletinul oficial» Nr. 2 din 15 August 1921.

Sibiu, din ședința Consistorului arhidiecezan, ca senat școlar, ținută la 30 Iunie (13 Iulie) 1922.

Consistorul arhidiecezan.

Ne trebuie oameni...

(=) Luminoasele conferințe, rostite zilele acestea de neasămănatul nostru dascăl *N. Iorga* în turneul său ardelenesc, se pot rezuma în ideea veche și totuși nouă că: Oameni întregi, caractere adevărate ne trebuie în lucrările de consolidare a țării noastre.

Trădătorii idealelor naționale și exploatarea zilelor grele de astăzi, dacă nu se țin în rezerva meritată, au să fie înlăturați mai ales dela conducerea plină de responsabilitate, unde încep a se îmbulzi.

Această înlăturare ar fi partea *negativă* a lucrării de refacere morală. Firește că astfel de muncă este prea departe d'a fi îndestulătoare întru atingerea țintei, — dacă nu va fi însoțită mai vârtos de binefacerile muncii *constructive*.

Conferențiarul ni-a adus clare exemple din acest punct de vedere: Statele din apus: fiecare cetățean, din țările apusene, depune interes deosebit pentru nevoile

FOIȘOARA

Predică

Pentru Dumineca III-a după Rusalii. (Se poate rosti și altă dată).

(Sfârșit)

Eată trebuința de a ne trezi din amorțeala sufletească. Fericirea trebuie să ni-o aducă porunca: *Nu vă grijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va griji de ale sale!*

Vrea oare Dumnezeu prin porunca aceasta să ne oprească de a ne aduna bani buni pentru zile rele? Vrea să trăim ca «paserile cerului cari nici seamănă, nici seceră, nici adună în jîtniță și totuși Tatăl ceresc le hrănește și pe ele»? Nici una, nici alta! Totul de ce vrea să ne desbrace, este răvna prea mare după strângerea de capitaluri trecătoare.

Examinând mai de aproape porunca dumnezeiască, înșine ajungem la concluzia că e bună porunca, căci goana de acum după averi în adevăr e nebunie. Averile — recunoaștem — ne aduc și bine; dar *răul*, dacă socotim bine lucrurile, întrece cu mult binele. Averile cu gră-

mada cauzează griji mari, cu cât cresc averile, cu atât cresc și grijiile. Ce aduc câștigurile mari? Câștigurile mari aduc viață ușuratică, luxul în mâncări, băuturi și podoabe. Viața ușuratică la rândul ei, pe lângă frământări, aduce boale în oase și îmbătrânirea înainte de vreme.

Cel mai mare bun din lume este sănătatea. Sănătatea e bucuria și farmecul vieții. Creștinul cuminte nici nu o cheltuiește, orce preț ar căpăta în schimbul ei. Și creștinii cuminte se cuvine să fim.

Nu dela mine vă spun, ci înșivă înțelegeți că goana sălbatică după averi mari e nebunie. Nu ar fi nebunie, dacă având averi, am fi asigurați că și viața ni se prelungește; nu ar fi nebunie această goană, când ni-ar aduce numai bucurii, nu și întristări, și nu ar fi nebunie putând asigura pe seama următorilor averile câștigate, ca și ei să le aibă din neam în neam. Cum nici una din aceste nu ni-se împlinesc, e bine să muncim între marginile cuvinței și să agonisim atâtea averi, câte se pot pe cale cinstită fără a vătăma pe aproapele nostru și legea ce ne-a dat-o Dumnezeu. Cîntea, cîntea să ni-o păstrăm, și cîntea să o lăsăm moștenire și fiilor și nepoților. Căci ea e izvorul tuturor bucuriilor. Celce muncește cu cinste, nicicând nu poate fi sărac; deși poate câștigul nu e mare,

dar e mare truda de a întrebuința cinstit sudoarea feții.

Nu vă îngrijiți de ziua de mâine, că ziua de mâine va griji de ale sale! În adevăr, măreață și înțeleaptă poruncă dumnezească. Ea ne îndeamnă a agonisi încetul, cu încetul averi, nu pe apucate; și ne îndeamnă, că agonisind averi materiale, să nu uităm nici de comorile sufletului, mai ales de aceste să nu uităm, ci să ținem strâns la datinele creștine ale moșilor și strămoșilor, ca să trăim și noi în cinstea lor și să se bucure și ei de cununa cinstei, care împodobește frunțile noastre, ale nepoților și strănepoților.

Urmând astfel, ne înălțăm înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor de bine, căci adevărim în faptă cuvintele Apostolului: Voi nu sânteti în trup, ci în duh, că duhul lui Dumnezeu locuiește întru voi (Romani 8, 9). Aceasta face apoi atât, cât a primi la noi busola vieții acesteia (conștiința religioasă) și a ne orienta după ea în toate faptele, ca să secerăm pe urmă mulțumirea sufletului, care e cea mai mare fericire a oricărui creștin.

Darul Domnului nostru Isus Hristos, cu duhul vostru. Amin.

Prot. Vasile Gan.

mari și urgente ale societății din care face parte. Europa de acolo, ca și Statele-Unite, lucrează cu stăruință de fier la refacerea lumii lor distruse de război. Regiunile păgubite, pământuri, case, biserici și alte averi, care au suferit de cutropirea vrăjmașilor, încep a se reface zi de zi, sub statornică și desinteresată îngrijire a statelor și a societății.

La noi, la români, lucrul acesta nu se prea face. Nici statul, și nici societatea nu se îngrijește de astfel de refaceri.

Statul nu, fiindcă — zice conferențiarul — cei din fruntea lui au alte griji, mai mari pentru ei; societatea d'asemenea nu, fiindcă ea însăși are nevoie de *refacere morală*, pe care avem datoria s'o întreprindem.

Ceeace mai ales lipsește acestei societăți, este — o recunoaștem cu toții într'un gând — ideea măreață a *solidarității*.

Solidaritatea nu se poate naște alături de o politică de ură și dușmănie. Această politică funestă trebuie prin urmare cât mai curând să fie înlocuită cu *credința și sinceritatea* politică, singura cale rodnică și constructivă, de care avem trebuință. Dl Iorga s'a mai ocupat și despre puțința și felul unei colaborări culturale a tuturor reuniunilor și organizațiilor din patria noastră.

Indemnurile cinstite și sănătoase, venite dela înțeleptul bărbat al neamului românesc, ne sosesc tocmai în vremea, când hărțuile de caracter politic se manifestă în mare parte a presei românești într'un mod extrem de violent, și într'un timp când nu toți cititorii de ziare sânt atât de chibzuți, ca să știe judeca lucrurile după adevărata lor valoare. Ni se dă să citim nu odată în organele de publicitate ardelene, b. o. că «tot(?) ce a venit din vechiul regat este rău și corupt», și alte multe fraze și apostrofări de acelaș soi, izvorâte de sigur mai puțin din mintea cumpănită a scriitorului necăjit, și mai mult din temperamentul irascibil al omului modern și al ziaristului îngrămădit poate de muncă... Căci, în cele din urmă, este de-a dreptul ridicol și absurd să atribuim toate neajunsurile și toate relele din țară, fie voite, fie întâmplătoare, numai «păcătosului» de guvern actual, — înfierându-l atât pentru urnele alegerilor, cât și pentru holera din Bucureștii de astăzi. Nici o țară, cu pretenții de civilizație, nu-și permite luxul unor izbucniri de calibrul pomenit.

Mai puțin abuz de cuvântul tipărit, ar fi o cerință în interesul publicului și cu deosebire în interesul — presei noastre.

Ce fel de urme vor fi lăsând după ele vorbele de apostol ale neobositului mare învățător de oameni, se va arăta la vremea sa. Noi, dela acest organ de publicitate, voim să credem că ele vor străbate în toate mințile sănătoase și deștepte, înfrânând patimile și domolind spiritele.

Greutățile vieții sporesc. Ca să le biruim — ne trebuie oameni și earăș oameni: ne trebuie valori morale și inteligențe vii.

Cei lipsiți de ideale umane, cheltuiții de averi și vânătorii de petreceri ușoare, au format totdeauna caracteristica epocelor sterpe. Epoca noastră, — o arată însăș persoana conferențiarului, — nu poate să fie epocă stearpă.

Casa „Fundăției culturale Principele Carol”

În strada Kalinderu din București s'a inaugurat Duminecă în 9 l. c. Casa «Fundăției culturale Principele Carol».

Serviciul divin s'a oficiat de I. P. S. Sa Mitropolitul primat Miron. Au fost de față AA. LL. RR. principele moștenitor și principesa moștenitoare, prințesa Irina a Greciei, miniștri V. Brăteanu, C. Angelescu, Moșoiu, Cosma, dl N. Iorga și numeroși scriitori și artiști.

După sfeșanie, dl G. D. Mugur directorul fundăției, a făcut o expunere a preocupărilor «Fundăției culturale Principele Carol» arătând cum A. S. R. Principele Carol s'a gândit la înjghebarea ei încă de pe când făcea călătoria împrejurul pământului. Organizată la revenirea în țară a A. S. Regale, instituția are acum această casă, «alma mater», și pășește solid la înfăptuirea înaltelor sale preocupări. Îngrijindu-se în primul rând de ceeace se numește cultivarea inimii marelui masse, instituția voeste crearea unui puternic fond ideal, a unei atmosfere de bunătate care îndrumază spre cunoașterea marelui chemări a sufletului în viață. Numeroase publicațiuni, răspândite în toate colțurile țării și puse la îndemâna țaranului, prin aproape 2300 deposite existente, sprijină efectiv această preocupare. «Fundăția» a trimis până azi 618.390 cărți tipărite, destinate în special populației rurale.

Un plan metodic de tipărituri este în curs de alcătuire, avându-se mereu în vedere înălțarea inimii poporului, și nici o preocupare comercială.

Cinematograful ca mijloc de propagandă este de avut în vedere și, peste maximum 3 luni, laboratoarele «Fundăției» vor putea trimite filmele lor culturale.

O bibliotecă de cărți scumpe și rare, stând la îndemâna celor interesați, figurează de asemenea în planul de acțiune al instituției, ca

și întemeierea unei Academii libere de sculptură și pictură. Organizația orchestrală a «Filarmonice» intrată în patrimoniul instituției, trebuie menționată ca un apreciabil succes, după cum se cuvine să fie menționată participarea «Fundăției» la «Expozițiunea cărții» în Italia. În dorința de a valorifica munca de la noi și sufletul ales al poporului, «Fundăția» întreține legături cu presa străină de pretutindeni, furnizându-i date asupra vieții noastre culturale și sociale în genere.

După aceasta a luat cuvântul Principele Carol, zicând:

Mi-am dat seamă, de mult, că unitatea noastră națională, împlinită din punct de vedere politic, cată să fie desăvârșită prin consolidarea sufletescă, prin integritatea și cât mai larga noastră dezvoltare morală.

Exemplul pe care l-am văzut la țări cu cultura înaintată mi-a arătat ce minuni se pot realiza în această direcție.

Vor fi, poate, unii, cari sânt geloși de activitatea «Fundăției» care li s'o fi părând că monopolizează orice activitate.

Le răspund și cu acest prilej că nu facem opera distructivă, ci construim. Adunând și stimulând energiile prin «Fundăția culturală Principele Carol» le îndreptăm spre «Casa culturii poporului» care are rolul de a pătrunde în însăși inima mulțimii, spre a o ridica.

«Fundăția» declară, prin Mine, că vrea să fie căminul tuturor personalităților care vor să contribuie la această nobilă muncă.

Și fac apel, aici, la toate energiile, și la guvern — deși noi nu sântem ai nici unui guvern — să ne întindă mână și să pășască la drum cu noi, pe această cale a înălțării sufletului neamului!

Au fost proclamați membri ai fundăției dnii: Oromolu dela Banca Națională, care a făcut instituției o subvenție de 1/2 de milion de lei, C. Banu ministrul cultelor, și generalul Condescu.

Secta adventiștilor

Conducătorii pocăiților ne acuză pe noi preoții, că ațărăm masele largi ale credincioșilor bisericii noastre, împotriva acestor «porumbei și melușei ai lui D-zeu», cum le place să se numească acești rățaciți, cari, după spusele lor, n'ar avea altă vină, decât că se străduiesc, să refacă creștinismul pe temeiul bibliei și al mărturiilor, trăind principiile lui adevărate.

În acest chip ei se laudă, că își îndeplinesc cu cea mai mare credincioșie îndatoririle către stat și patrie, plătind dările nu, din temere, ci din dragoste către D-zeu, căci temere nu este în iubire, și stând în serviciul armatei, chemată să apere patria, dela care așteaptă ei cu mulțumire o apreciere și un tratament drept. În tot cazul «frații credincioși» ascultă mai mult de D-zeu și evită unirea cu lumea și nu participă la spiritul ei.

În consecință ei sânt creștini buni și cum-pătați. Așa spun ei. În schimb preoții inscenează

Crucea lui Hristos*)

O pictură uriașă de pe perețele unei mănăstiri din Toscana înfățișează răstignirea lui Hristos, pictată de unul dintre marii mătăsari ai renașterii de bunăsimă pentru a da prilej de cea mai adâncă cu-fundare în înțelesul răstignirii lui Hristos. E un tablou întunecat, îngrozitor de întunecat: Cele trei cruci par a umbri pământ și cer și a umplea întreg cuprinsul lumii. Privitorul nu vede nici cetatea sfântă, nici grupurile de oameni ce sânt de față; el vede numai pe Mântuitorul cel răstignit, din ale cărui răni un sânge negru curge neîncetat pe blăstămatul pământ.

El stă atârnat între cei doi tâlhari; încremenită stă lumea, încremeniți tâlharii, încremeniți copacii, încremeniți și norii cerului și întreg Ierusalimul. Învierea și mântuirea sunt departe... nimic nu se vede decât Fiul Omului răstignit între tâlhari, iar deasupra capului său un cer îngrozitor de straniu, cu nori întunecați, și sângele pare că curge până la sfârșitul veacurilor.

Iată un tablou fără seamăn, care te pune pe gânduri. Cine nu vede în această răstignire

a Mântuitorului însăși istoria lumii înfățișată într'un înfricoșat tablou; pentru cine această răstignire nu covârșește toate orizonturile lumii și nu întunecă toți sorii universului; cine nu se cutremură în fața acestei morți îngrozitoare; cine nu se simte părtaș la această crimă; cine nu înțelege că ea este un proces etern, e însăși tema fundamentală a vieții, oglinda fapturii omenești și a raportului acesteia față de creatorul ei; cine nu se cutremură până'n adâncurile sale în fața acestui sânge întunecat, care se revarsă fără încetare de pe cruce peste tot pământul — acela, oricât ar crede el, nu se cunoaște nici pe sine, nu cunoaște nici pe fratele său, nu cunoaște nici pe Celce s'a sculat din morți, și nici pe Dumnezeu.

Există, ce e drept, în sufletul omenesc o sete de Dumnezeu; cine nu vede însă cât de monstruoasă-i stăruința diavolească a omului de a răstigni pe Dumnezeu între tâlhari, acela nu înțelege nici setea lui de Dumnezeu și cade dintr'o amăgire într'alta. De multe se teme omul; ci de nimic nu se teme el, ca de nemijlocita prezență a Dumnezeului întrupat în persoana Mântuitorului. Adam fuge de fața lui Dumnezeu până la sfârșitul veacului; cât va fi pământul pământ, va răstigni Adam pe Mântuitorul său. Din recunoașterea acestui fapt trebuie să pornească orice operă de mântuire — pe pământ.

În Hristos s'a descoperit nu numai Adevărul ceresc, ci și realitatea firii omenești, până'n adâncurile sale. Abia în raportul său cu Hristos s'a vădit omul întreg și a luat cunoștință, cu groază, de cele mai tănuite înclinări ale sale. Până când Dumnezeu nu s'a făcut om, dușmănia omului față de Dumnezeu nu s'a putut arăta în toată grozăvia ei. Deaceia, răstignirea lui Hristos niciodată nu ne va putea fi zugrăvită în culori destul de întunecate și înfricoșătoare.

Cine nu e covârșit de ea cu desăvârșire și nu e îndreptat de ea pe calea adevărului, acela e perdut pe veci în împărăția minciunii.

Traducere de N. C.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de uitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Unversală

*) Din noua carte a lui Fr. W. Foerster: *Christus und das menschliche Leben*. — Verlag von Ernst Reinhardt in München, 1922.

persecuții de tot felul ca pe timpul inchiiziunii medievale împotriva acestor creștini prea inspirați de idealul lui Hristos. Și statul nu-i ia sub paza lui. De aceea ei alarmează lumea civilizată, mai ales dolarul american, care să-i apere de cnutul românesc, care e tot așa de ucigător de suflete și de conștiințe, ca și cnutul rusesc, și atunci se strecură pe nesimțite dolarul în punga... acestor mucenici moderni.

Din fericire însă am la îndemână un material prețios, care elucidează pe deplin spiritul acestor sectari, ostili statului și tuturor așezămintelor noastre naționale. Cred că în fața acestor dovezi zdrobitoare Adventiștii de ziua a Șaptea din România vor trebui să admită, că ei nu sânt decât «proroci mincinoși», cari se pricep bine să seducă pe cei slabi de înțeles cu un scop anumit, poate și numai pentru a-și crea o situație materială mai bună, fără multă muncă, și fără pregătire, urmărind așa dară mai mult interesele personale, decât «trăirea creștinismului adevărat».

Și ca să poată pricepe și pătrunde misterele sectei adventiștilor de ziua a șaptea orișicine, voi face un scurt istoric al acestei secte, care e cea mai periculoasă dintre toate felurile de secte din România, nu numai pentru că i cea mai răspândită, ci și pentru că această sectă știe de minune să ascundă scopul ei adevărat sub mantia unor idealuri de credință, trezind un curent, care a știut să fărâșească chiar spirite alese, doritoare de o modernizare a bisericii noastre străbune. Să-i auzim ce spun ei:

«Un timp îndelungat noi adventiștii de ziua a șaptea am purtat același nume. Situația războiului însă ne-a pus în fața unei mari dileme. Din punctul de vedere omenesc nu era altă posibilitate, decât sau să împlinim porunca cea aspră a cezarului, sau să rămânem credincioși poruncii a patra (4) și a șasea (6), dându-ne pradă glonțului de pușcă.»

Și în adevăr, deslănțuindu-se «furtuna războiului», aceasta provocă o criză mare în sânul celor, ce se numesc adventiști de z. ș. care criză izbucni în anul 1914.

Criza continuă și astăzi, în schimb însă îi găsim pe adventiștii de ziua a șaptea, cari până la izbucnirea războiului aveau aceeași organizație și același nume, desbinați în două tabere, ș. a.: Adventiștii de ziua a șaptea rămași pe temelia veche dela 1844, și adventiștii de ziua a șaptea de război. — Pentru numele adventiștilor de ziua a șaptea rămași pe temelia veche dela anul 1844 este și un document pe care-l reproduc din cuvânt în cuvânt: «Se poate, ca unor frați și surori să li se pară cam curios faptul, că am schimbat într-un câțiva numele nostru. În Olanda, adventiștii de război au denunțat pe frații noștri, cumcă noi pe nedrept purtăm numele de adventiști de ziua a șaptea și că facem uz de numele lor.

«Chestiunea a fost rezolvită înaintea tribunalului lumesc. Frații noștri au dovedit din vechile scrieri adventiste, că cu bun drept purtăm numele de adventiști, deoarece noi am rămas pe baza vechilor adventiști. Tribunalul a hotărât următoarele: Fiind că ei au rămas ca organizație și poartă acest nume, deaceia noi să mai adăugăm cuvintele: «Cei rămași pe baza dela 1844», așa ca să se poată deosebi cele două lucrări una de alta. Cu începere de-atunci frații noștri în toată lumea poartă acest nume: Adventiști de ziua a șaptea, rămași pe baza veche dela 1844. Și noi am hotărât în conferința de țară din Mai 1920, că de aici înainte vom purta acest nume dimpreună cu frați noștri din celelalte țări».

«Uniunea dunăreană», amintită în «Credința» de d. prof. univers. Dr. Cotos este a adventiștilor de ziua a șaptea de război, cari și-au început activitatea lor în Ardeal, Bănat și Crișana în anul 1917, în România veche în anul 1919, și în Bucovina și Basarabia în anul 1919—1920. Deci tocmai într-un timp când pericolul din partea bolșevicilor interni și externi era mai mare. Dar vorba ceea, piară lumea numai împărăția veșnică adventistică să se întemeieze pe acest pământ cunoscut sub numele «de valea plângerii și a durerii»!

După aceste scurte lămuriri este de interes, să cunoaștem motivele, ce-au determinat criza amintită mai sus.

Incepuse războiul mondial. Acesta aduse și pe adventiști de ziua a șaptea într-o situație cât se poate de neplăcută. Lor nu li rămăsese,

decât una din două, sau că aveau să asculte de aspra poruncă a cezarului, participând activ la război, și făcând serviciu cu arma chiar și în ziua Sâmbetei, sau, că considerând Biblia, care este unicul izvor și bază de credință pentru ei, aveau să se sustragă acestei îndatoriri cetățenești.

În cazul întâi ei s'ar fi pus în contradicție cu Biblia, mai ales însă cu porunca a 6-a, care spune «să nu ucizi» și cu porunca a 4, care impune sfințirea Sâmbetei. În cazul al doilea, ce e drept, considerând Biblia comentată după buna lor chibzuință și pricepere ei și-ar fi salvat prestigiul de creștini buni și loiali (!), dară, punându-se în contradicție cu porunca cezarului, ei ar fi ajuns pradă rușinoasă a glonțului de pușcă.

(Urmează)

Improprietărea. Aducem la cunoștință, că Marți, în 18 Iulie 1922 dimineața, se face prima improprietăre în județul Sibiu, în comuna Hamba. Actul solemn se va săvârși în prezența domnului ministru al Agriculturii, Alexandru Constantinescu și în prezența altor domni miniștri, cari eventual vor sosi. Această improprietăre este nu numai prima improprietăre ce se face în județul nostru, ci chiar prima improprietăre ce se face la moșii particulare în părțile ardelen.

Mai multă cultură

Popoarele se măsoară nu numai în războaie, ci mai ales în timp de pace prin așezăminte, întocmiri și legiuri înțelepte. Această măsură de puteri e cea adevărată. Războiul ține doară câțiva ani, după care urmează vremea îndelungată a păcii binecuvântate. Războiul nu se face doar decât pentru pace. Nimeni nu vrea războiul de dragul războiului. De aceea învingătorii din timpul de pace sânt adevărații învingători. Ei sânt de altfel și cei mai buni pregătitori ai zilelor de încercare a războiului.

Sânt popoare viteze în război, dar nemernice în lucrările de pace: tocmai de aceea sânt ursite pieririi.

Sânt rare popoare care să învingă, de o potrivă, în pace și în război, cu armele distrugătoare, ca și cu cele apărătoare și creatoare. Neamul nostru românesc e unul dintre aceste puține. În adevăr e o mare însușire a neamului nostru că și-a păstrat firea și limba sa latină, precum și conștiința română în ciuda tuturor dușmanilor de veacuri. E dovada cea mai puternică despre puterea noastră de viață. Această putere de viață acum, când a ajuns, în sfârșit, la libertate deplină, trebuie întărită și dezvoltată și mai mult prin așezăminte de cultură națională, potrivite cu timpul nostru. Mai mult decât întocmirile de bună stare materială (case, șuri, hambare, crășme, ospătării, trenuri, tramvaie, prăvălii ș. a.) așezăminte culturale (școala, biserica, societăți, reuniuni de înaintare ș. a.) sânt cele care asigură viitorul și nemurirea oamenilor și a popoarelor. Numai gândul fie păstrat în forma științei, fie mai ales în aceea neperitoare a artei, birue totul și ajunge mai departe decât firele telegrafice. Gândul singur străbate de apururi și pretutindeni. Ne vom da seama de acest adevăr cândănt sau cetind nemuritoarea poezie a lui Mihai Eminescu «Mai am un singur dor», privind un tablou de Nicolae Grigorescu, sau ascultând o cântare frumoasă de Porumbescu sau de Iacob Murășanu. Unde e pulberea celorce au făcut minuni de frumsețe? Ea nu mai e nicăieri.

Vânturile o vor fi spulberat de mult în cele patru colțuri ale lumii, dar gândurile înmărmurite de ei pentru veci în cuvinte, în culori sau în sunete vor trăi deapururi și vor vesti mărirea neamului nostru chiar și când n'ar mai fi nici un român pe pământ. De aceea e datoria tuturor oamenilor de bine și în rândul întâi a societăților culturale să ajute înaintarea aceasta sufletească a neamului lor. Datoria aceasta și-o îndeplinește «Asociațiunea pentru literatură română și cultura poporului român» cu reședința în Sibiu, când chiamă toată suflarea din cuprinsul României întregite să-i dea ajutor la marea ei întreprindere culturală, care e loteria ei, cumpărând cât mai multe bilete dela această loterie.

Știrile zilei

Predică în catedrală. Înalt Prea Sântia Sa, arhiepiscopul și mitropolitul nostru Nicolae, a ținut Duminica trecută în biserica noastră catedrală la finea sfintei liturghii o frumoasă și instructivă predică, ascultată cu multă atențiune din partea numeroșilor credincioși, între cari mulți oaspeți din vechiul regat.

Hirotoniri. Înalt Prea S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul nostru Nicolae a hirotonit în ultimele zile întru presbiteri pe candidații Dumitru Trifan pentru parohia Bicsad, Aron Riureanu pentru Cacovița și Nicolae Stoica pentru Răchita-Purcăreț.

Știre personală. P. S. S. episcopul Nicolae al Clujului a plecat Vineri în 1/14 Iulie pe timp de patru săptămâni la băile din Borsec.

Dela băile noastre. Pământul binecuvântat al țării, cu tezaurele cuprinse în locurile sale de cură, ne scutește de-a utiliza băile străinătății. M. S. Regina, care cunoaște țara poate mai exact decât mulți dintre noi, a venit pentru mai mult timp la Sovata, una din cele mai bine înzestrate băi ale Ardealului.

Catedre vacante în Arad. Dela Ven. Consistor al eparhiei Aradului primim următoarele: Vă rugăm, să binevoiți a lua notă în organul DVoastre, că Consistorul din Arad, publică concurs de 30 zile (4/17 Iulie—2/15 August a. c.) pentru catedrele vacante dela școala normală a sa, și anume: catedra de director-profesor, de religie, limba franceză, de istorie, de desen și caligrafie, de economie, — cu dotația profesorilor similari dela stat, și cerându-le aceeași calificare.

Atragem atențiunea celor interesați asupra acestui concurs.

O telegramă. Neamul Românesc scrie: La întoarcerea dsale dela Paris, dl profesor Iorga a primit din partea mitropolitului Pimen al Moldovei această telegramă: Reîntorcându-vă dela Paris, unde în fața învățătorilor lumii ați înfățișat cu vrednicie cultura românească, vă salut de bună sosire, și cu bucurie vă înștiințez că zilele acestea au sosit la mănăstirea Neamțu mașinile și materialul de tipografie, și acum se lucrează la montarea ei. Cu nădejdea în Dumnezeu și stăruința noastră a tuturor, sper ca în această sfântă mănăstire vor reînvia vremurile glorioase de odinioară. Pimen, mitropolitul Moldovii.

Sfintirea de biserică. Invitat de P. Sf. Sa epis. Roman dela Oradea mare, P. S. epis. Nicolae al Clujului a luat parte la sfintirea bisericii din Tileghiu, diecesa Orăzii, în ziua sf. apostoli Petru și Pavel.

Anuar. A apărut: Anuarul III. al Seminarului arhiepiscopiei teologice «Andreian» ortodox român din Transilvania, în Sibiu, pe anul școlar 1921/1922, publicat de Dr. Eusebiu R. Roșca, director. — Cuprinsul: Introducere în istoria bisericească generală, de I. I. Beleuță, protodiacon, profesor. Date școlare și din cronica institutului: Corpul profesoral se compune din: 1 director și 10 profesori. Elevi înmatriculați: în cursul I 21, c. II. 24, c. III 21, la oaltă 66 elevi. Toți elevii au fost provăzuți în institut cu cele necesare afară de îmbrăcăminte și spălatul schimburilor. Alimentarea s'a făcut în regia proprie a P. V. Consistor. Elevii primiți în cursul I vor termina cursurile de 4 ani. Examenale dela finea anului școlar (3—11 Iulie) s'au ținut sub conducerea Păr. asesor consistorial Lazar Triteanu, comisar consistorial. Societatea de lectură «Andrei Șaguna» a elevilor seminariali și-a continuat activitatea sub conducerea profesorului Ilie Beleuță ca prezident. — Biblioteca institutului are 1246 volume, ear biblioteca societății de lectură 2563 volume. Anuarul mai conține înștiințări pentru orientarea acelor, cari doresc a fi primiți elevi în seminar în anul școlar ce urmează.

Revista Teologică, au apărut Nr. 4—6 pentru April—Iunie 1922. Cuprinsul: Preot. P. Morușca: Muzeu bisericesc. Arhim. Scriban: Studiul pastoral în biserica românească. Părintele Terenție: Episcopul militar Dr. Vasile Saftu. Dr. Ch. Ciuhandu: Credințe despre Draci. Gruia: Moldova la sinodul din Florența 1439. * * * Memoriu pentru recăsătorirea preoților. N. Colan: O traducere catolică a Bibliei. Preot. P. Morușca: Pocăința Mariei din Magdala. Preot. I. Trifa: Biblia, cărți și reviste religioase pentru popor. M. Șeiceanu: Mișcarea Literară:

Chestiunea unirii între Biserica ortodoxă și Biserica catolică. Nouă reviste bisericești. P. Crăveanu și S.: Cronică bisericească-culturală: I. P. S. Mitropolit Nicolae în Secuime. Vizitația canonică a P. S. S. Episc. Nicolae al Clujului în Munții Apuseni. Patriarhul Constantinopolului Meletie IV. Mucenicia Bisericii rusești. Episcopul Gherasim Safirin. Păr. Econom C. Nazarie. Alegerea mitropolitului din Sofia. Noii episcopi greco-catolici. Chestiunea bisericească. Reforma calendarului. Conflictul între biserică și guvernul bulgar. Bibliotecă și muzeu bisericesc. Două praznice culturale. Biserica și teatrul. — Redacția și Administrația: Sibiu, str. Măcelarilor Nr. 32. Abonamentul: 25 lei pe jumătate de an. Un număr 6 lei.

De ce moare poporul rus? Corespondentul ziarului parizian *Le Temps* dă următoarea știre asupra Rusiei de astăzi: Descompunerea socială provocată de experiențele șefilor comuniști, prin abuzuri, execuții, prigoniri, prin crimele reprezentanților lor din provincii au adus cu timpul o stângere gradată fizică a poporului Rusiei. Luând în considerație numai cauzele imediate și evidente, locuitorii Rusiei mor de boale, de epidemii, de foamete; în realitate însă poporul rus *moare de comunism*. Acesta este curatul adevăr ce trebuie știut și repetat.

Nenorocire. Expresul de Viena Nr. 15 care plecase Joi d. a. din București, s'a prăbușit între Comarnic și Valea Largă, în urma ruperii podului de peste Prahova. Catastrofa s'a petrecut la ora 3:40 d. a. Sânt 7 morți și 50 răniți. M. S. Regele și Principele moștenitor, încunoștințați, au sosit îndată la fața locului și au asistat de aproape la opera de salvare a nenorociților. Podul prăbușit era o rămășiță a ocupației germane. Deși au trecut 5 ani de atunci, podul, construit provizoriu, n'a fost înlocuit. Circulația pe linia aceea se face acum prin transbordare.

În al doilea congres esperantist ținut la Cluj în 9 l. c. au asistat delegați din țară și din străinătate. În timpul desbaterilor, vorbitorii au arătat utilitatea limbii esperanto. S'a hotărât înființarea de sucursale în centrele din țară. O comisie se va prezenta dlui ministru C. Angelescu, pentru a-i solicita introducerea limbii esperanto în școli.

Cine vrea, poate să renunțe. Fostul deputat francez, contele de Boury, om vesel, care a cunoscut multe din bucuriile sgomotoase și deșarte ale lumii, s'a călugărit zilele acestea. Noul călugăr își face toate rugăciunile prescrise și se supune regulilor severe călugărești, pentru a duce de aici încolo o viață de liniște și reculegere.

Nr. 5433. Școl.

(133) 1—3

Concurs

La internatul de fete împreună cu școala normală ortodoxă română «Andrei Șaguna» din Sibiu e vacant postul de pedagogă, pentru îndeplinirea căruia se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Cereri de concurs sânt a se adresa Consistoriului arhidiecezan, provăzute cu următoarele documente:

- Carte de botez;
- Act de naștere dela forul civil.
- Diplomă de profesor.
- Act de serviciu.
- Alte eventuale documente recomandătoare.

Retribuțiunile sânt cele normate la stat.

Sibiu, din sed. senatului școlar, ținută în 30 Iunie 1922.

Consistorul arhidiecezan

Nr. 5433. Școl.

132/922 1—3

Concurs

La școala normală ortodoxă română «Andrei Șaguna» din Sibiu pentru anul școlar 1922/923, sânt vacante mai multe catedre, pentru a căror îndeplinire se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Catedrele sânt;

- O catedră de limba franceză.
- O catedră de desen și caligrafie.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

- O catedră de muzică instrumentală.
 - O catedră de gimnastică.
 - O catedră pentru științele agricole.
- Retribuțiunile împreună cu catedra sânt cele normate la școlile de stat.
- Cereri de concurs sânt a se înainta la Consistoriul arhidiecezan, provăzute cu următoarele documente:

- Carte de botez.
- Act de naștere dela forul civil.
- Diplomă de profesor.
- Document despre anu serviciului.

Sibiu, din sed. senat. școlar, ținută în 30 Iunie 1922.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 386/1922

(130) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a treia din Corbi, protopresbiteratul Avrighului, se publică a treia oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post de paroh sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post să și substearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiterat ort. român al Avrighului în Avrigh (poșta Avrigh, județul Sibiu), până la termenul susindicat, având a se prezenta în vre o Duminică sau sărbătoare la sf. biserică, spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și poziția comunei.

Avrigh, 25 Iunie 1922.

În înțelegere cu comitetul parohial, oficiul protopresbiterat ort. român al Avrighului.

Ioan Cădea
protopop.

Nr. 300/1922 prot.

(119) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Măgăreliu, protopresbiteratul Agnitei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima lui apariție în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele satorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cereri de concurs, înzestrate cu documentele necesare, să se înainteze subscrisului în termenul sus indicat.

Concurenții, după prealabila încunoștințare a protopresbiteratului, să se prezenteze în vre o Duminică sau sărbătoare în biserică din parohie spre a cânta și predica, eventual a și celebra. Agnita, la 11/24 Iunie 1922.

Ioachim Muntean
protopop

Nr. 178/922

(118) 3—3

Concurs

Pentru întregirea unui post de paroh în parohia de clasa primă Sebeșului săsesc se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasonate în tab. B. pentru dotația dela stat.

Concurenții au să și înainteze cererile conform normelor din vigoare, în termenul satorit, subsemnatului oficiu protopresbiterat, și înainte de alegere, cu observarea dispozițiilor Regulamentului pentru parohii, a se prezenta poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta și cuvânta.

Sebeș, 8 Iunie 1922.

Oficiul protopresbiterat în înțelegere cu comitetul parohial

Sergiu Medeanu
protopop

Nr. 206/1922

(122) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de capelan temporal, cu drept de succesiune, în parohia de clasa I-ia Stănceni (Meșterhaza) protopresbiteratul Reghinului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în «Telegraful Român».

Beneficiile împreună cu acest post sânt pelângă salariul dela stat, jumătate din toate

venitele parohiale și anume din porțiunea canonică, din birul parohial și din stolă.

Ceice doresc a ocupa acest post vor înainta cererile de concurs, provăzute cu extras de botez, testimoniu școlar, absolutoriu teologic, atestat de calificare preoțească și eventuale adeverințe de serviciu la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul fixat.

Concurenții cu observarea dispozițiilor din art. 33. al Regulamentului pentru parohii se pot prezenta la biserică într'o Duminică ori sărbătoare spre a cânta, predica ori a liturghisi și a se face cunoscuți poporului.

Reghin, 9 Iunie 1922.

Oficiul protopresbiterat ort. român al tractului Reghin în înțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma
protopop

Nr. 115/1922 Prot.

(121) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Cornătel cu filia Sâncrai, devenită vacantă prin abdicarea parohului Ioan Fodoran, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate pentru întregirea dela stat satorite în coala B./

Comuna are casă parohială nouă și supradificate economice în stare bună. Se află în depărtare de Tg. Mureș numai 4 km.

Concurenții au să și trimită cererile instruite cu observarea normelor în vigoare în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiterat și până în 8 zile înainte de alegere după prealabila încunoștințare a protopresbiteratului să se prezinte înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Tg. Mureș, la 28 Februar 1922.

Oficiul protopresbiterat în înțelegere cu comitetul parohial

Stefan Rusu
protopop.

De vânzare: (124) 2—2

Mobilier de dormitor,

elegant, culoarea închisă, stejar masiv, foarte puțin folosit, cu preț moderat.

A se adresa la Administrație.

Mersul trenurilor în Sibiu

- Plecure:** 1. Spre Copșa: 2:30, 18:50.
- Spre Vinț: 4:05, 18:35.
- Spre Râu-Vadului, Peatra-Olt, București: 2:45, 13:35, 18:45 (accelerat).
- Spre Făgăraș: 7:20, 15:59.
- Spre Cîsnădie: 5, 9:30, 15.
- Spre Agnita, Sighișoara: 7:31, 17:45.
- Sosire:** 1. Dela Copșa: 1:13, 11:20.
- Dela Vinț: 10:20, 17:04.
- Dela Râu-Vadului, Peatra-Olt, București: 1:50, 12:30 (accelerat), 16:25.
- Dela Făgăraș: 8:30, 13:59.
- Dela Cîsnădie: 7, 11:35, 18:18.
- Dela Sighișoara: 8:50, 17.

Trenuri de băi

- Plecă** din Sibiu la Ocna băi: 6—, 9—, 11:45, 14:30.
- Sosesc** dela Ocna băi la Sibiu: 7:14, 10:15, 13—, 15:45, 20:30.

Cum se vindecă Reumatismul și Gutta

este o broșură foarte interesantă și instructivă. Acolo veți găsi arătat pe larg toate boalele cum ar fi: reumatismul, gutta, artrita, durerile de șale, durerile de picioare, migrena, dureri de cap, nevralgii, gravelă urică, boli de piele, etc. etc. precum și modul lor de vindecare. Această broșură se trimite la cerere, în mod gratuit, însă numai câteva zile. Deci vă sfătuim în interesul Dv. să cereți chiar astăzi această broșură, prin o carte poștală adresată la FARMACIA VOREL din Piatra-N. Moldova

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.